

Günümüz şartlarında, aynı sonuca farklı amaçlarla ulaşan Hobbes ve Rousseau karşılaşamayacakları için zamanın iç içe geçtiği, ilk gelenler veya sonra gelenler kavramının anlamını kaybettiği gezegen olan Mars'ta birliktelerdir. Gezegenin canlıları kendi içlerinde temsilci seçmeye karar verirler. Fakat iki farklı görüş doğmuştur. Canlıların bir kısmı Hobbes'un düşünce sistemine katılırken kalan kısım Rousseau'nun düşünce sistemine katılmıştır. Adaletli bir şekilde bir sonuca varılabilmesi için Hobbes ve Rousseau ortak bir karara varabilmek amacıyla karşılıklı bir konuşma gerçekleştirmişlerdir.

Hobbes : Evet görüyorsun Jean-Jacques bu arada sana JJ dememde bir sakınca var mı? Artık birbirimize direkt isimimizle hitap edebileceğimiz kadar sık görüştüğümüz için samimiyetimizin ilerlediğini düşünüyorum açıkçası.

Rousseau : Tabii Tom o noktadayız. Fakat her ne kadar sık görüşsek de bir türlü ortak sonuca varamıyoruz. Halkın yönetilebilmesi için tek bir iradeye gerek asla yok.

Hobbes : Tom? Gerçekten hoşuma gitti bu. İradeye tabii ki gerek var görmüyor musun dışarıdaki kaos ortamını? Herkes kendi kafasına göre yaşamaya çalışıyor. Çok kalabalık bir yerdeyiz herkes kendi adaletini kendi sağlamaya çalışıyor. Her canlının kendi içinde ne kadar bencil olduğunu eminim sen de biliyorsun. Tek bir irade olmazsa halk kendi kendini yönetemez adaletsizlik ve karşındakini ezme eminim çok fazla olacaktır.

Rousseau : Ne yani sen tek bir iradeyle bunların yok olacağına gerçekten inanıyor musun? Sence tek bir irade ile adaletsizlik ve karşındakini ezme ortadan kalkacak mı? Üzgünüm çok iyimsersin. Tek bir iradeye değil de eğer yönetim halka verilirse bunlar evet ortadan kalkmayacaktır ama azalma olacaktır. Çünkü empati duygusu gelişmek zorunda kalacaktır. Kendisine ne yapılmasını istiyorlarsa onu yapmaya başlayacaklardır.

Hobbes : Hayır kesinlikle yanılıyorsun. Canlı canlının kurdudur ve herkes tek bir irade, tek bir kural, tek bir yönetim artık ne dersen o olmayacağı için karşındakinden veya yaşadığı, çalıştığı yerden ne koparsam yanıma kar düşüncesine kapılacaktır. Senin dediğin gibi de halk kendi kendini yönetirse bunun sonucunda daha ağır şeyler olacaktır. Herkes kendi adaletini sağlayacaktır üzgünüm ama böyle bir yerde yaşamak mümkün olmaz.

Rousseau : Bu şekilde bir sonuca varabileceğimize inanmıyorum çünkü o kadar canlı arasından yönetimi tek bir canlıya vermek diğer canlılar açısından büyük haksızlık. Halk ne kadar kendi seçecek olsa bile bir yerlerde birilerinin isteği yine de gerçekleşmeyecek.

Hobbes : Eee? Senin yönteminle de büyük bir kaos ortamı oluşacak sen de biliyorsun bunu.

Rousseau : Hayır oluşmayacak çünkü ben senin gibi düşünmüyorum halkımızın kendi kendine yönetebileceği kadar akli başında canlılar olduklarını düşünüyorum. Onların yalnızca kendi hak ve mülklerini koruyacak bir iradeye ihtiyaçları var kendi içlerinde nasıl yaşadıklarına müdahale edecek bir iradeye değil.

Hobbes : Anlıyorum ki sen ve ben anlaşılamayacağız. Şöyle bir önerim var ikimiz de halkımız için nasıl yönetilmek istediklerine dair birer sözleşme hazırlayalım. Herkes kendi sözleşmesi için kendi kural ve prensiplerini belirlesin. Bunu halkımıza sunalım sonuçta onlar bize

güvendi onlar için iyisine karar vereceğimize inanıyorlar. Böylelikle hem senin inanış biçiminde hem de benim inanış biçimimde bir halk yönetilmiş olur. Bundan birkaç yıl sonrasında ise sonucu ikimiz de görürüz.

Rousseau : Bunu adil buluyorum çünkü herhangi birimizin çözümünün kabul edilmesi kendi

anlaşmazlığımızın sonucunda halkımızın uğradığı haksızlık her ne kadar seni etkilemese de

beni etkileyecekti.

Hobbes : İnanmıyorum bu dediklerine oysa o kadar sohbetten sonra arkadaş sanmıştım bizi.

Tabii ki halkımızın isteği ve huzuru benim için önemli olandır.

Rousseau : Tabii ki işin şakasındayım Tom. Samimiyetine ve halkımızı düşünüyor oluşuna

inanıyorum. Şunu söylemek isterim ki benim inanışım ile devam etmek isteyen halk kendi kendine yönetilecek tek bir irade onların sadece hak ve mülkiyetlerini koruyacak.

Hobbes : Anladım. Benim halkımda ise tek bir irade olacak çünkü her canlı kendi önceliğini

isteyecektir onları dizginleyecek biri olması gerektiğine inanıyorum.

Rousseau : Bana kalırsa canlı doğal yaşamında özgürdür onları tek bir iradeyle sınırlamamak

gerektiğine inanıyorum bence sen de bunu kabul etmeli ve bizimle olmalısın.

Hobbes : Üzgünüm JJ alınma ama tek iradesiz yani devletsiz bir yaşam alanı cehenneme benzer. Orada tek bir dakika bile geçirmek istemiyorum.

Rousseau : Bundan yıllar sonra gelip bize teşekkür edecek ve bizimle olmak istediğinizi söyleyeceksiniz. Bizim yaşamımızda herkes özgürdür. Tabii ki sizi kabul edeceğiz.

Bu konuşmalardan sonra hazırlanan sözleşmeler halka sunulmuştur. Rousseau ve Hobbes

düşünce sistemi ikiye ayrılmış canlılar kendilerine uygun olan sistemde yaşamaya başlamışlardır. Gezegen ikiye bölünmüştür fakat aralarında herhangi bir düşmanlık belirtisi hiçbir zaman olmamıştır çünkü her zaman aynı şeyi savunmuşlardır. Halkın huzuru

ve özgürlüğü. Sadece bunu farklı yollarla göstermişlerdir.

Siz olsaydınız Rousseau'nun düşünce sistemi ile yaşamak isterdiniz yoksa Hobbes'un düşünce sistemi ile mi?

